

A gyilkos tó, rég vala a szüzeket oltalmazta,
A gonosztól, hogy megvédje habjaival átölelte.
Lehúzta őket a mélybe, hogy örök legyen emléke.
A szép lányok, ott a mélyben táncolnak a sötét éjben,
Ahogy ropják ott a táncot, fel-fellebben a szoknyájuk.
Fodrozódik a víz tőle, messze surran a szellőbe,
Halkabban a sóhajtásnál, rejtelmesebb minden másnál.
Néha éjjel, éjfél tájban felbukkannak pillantásra,
Elidőzni egyik sem mer, mert nem láthatja élő ember.
Ők sem láthatnak egyebet, csak szép csillagos eget,
Melynek tükre a tó felett, ezer lámpát testesít meg.
A víz néha meg-megcsobban, ha egy lélek úszik ottan,
Játszanak a tó habjával, megbékélve a halállal,
Mert ez itt holtak birodalma, egy szép legenda hordozója.

2002/07